

บทที่ 2

ตรวจเอกสาร

เท่าที่ผ่านมาในกลุ่มน้ำคลองอุตตะภา รัฐพยายามที่จะแก้ไขปัญหาทรัพยากรน้ำด้วยการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเท่านั้น แต่ยังไม่ได้มีการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินตามศักยภาพทรัพยากรน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในเชิงระบบ แนวคิดในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำมีอยู่หลากหลาย ซึ่งแต่ละแนวคิดอาจจะเหมาะสมเฉพาะพื้นที่ขึ้นอยู่กับสภาพปัญหา ของพื้นที่นั้น ๆ นอกจากนี้แผนงานและนโยบายยังเป็นองค์ประกอบสำคัญอีกประการหนึ่ง

ในการจัดการทรัพยากรน้ำให้มีประสิทธิภาพ มีแนวคิดว่าจะต้องประกอบด้วย การจัดหา น้ำ การจัดสรรและใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ ควบคู่ไปกับการอนุรักษ์กับการแก้ไขปัญหา (ปราโมทย์ ไม่กล้าด, 2542) และหากต้องการให้มีการพัฒนาที่ยั่งยืนจะต้องมีการจัดการแบบผสมผสาน โดยมีการวิเคราะห์ในภาพรวมทั้งหมดทั้งน้ำใต้ดินและน้ำผิวดินร่วมกัน ทั้งในแง่ปริมาณและคุณภาพ (DANCED และ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม, 2542) ซึ่งในแง่ปริมาณจะต้องคำนึงถึงความสมดุลระหว่างปริมาณน้ำที่มีอยู่กับปริมาณความต้องการใช้

อย่างไรก็ดีการประสานงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ตั้งแต่ระดับชาติ ภูมิภาค และท้องถิ่นเป็นสิ่งจำเป็น นอกจากนี้รัฐควรจะต้องปรับปรุงบทบาทให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมากขึ้น (DANCED และ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม, 2542 และ Fleming and Daniell, 1993)

เมืองหาดใหญ่-สงขลา ได้ถูกกำหนดให้เป็นศูนย์กลางความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การพาณิชย์ และการท่องเที่ยว ในภาคใต้ตอนล่าง ดังนั้นความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การขยายตัวของชุมชนและอุตสาหกรรม ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ลุ่มน้ำ ได้ถูกนำมาใช้ประโยชน์อย่างมากและไม่มีประสิทธิภาพ ขาดการควบคุมและจัดการ จึงทำให้ทรัพยากรที่มีอยู่เสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้นเพื่อให้การใช้ประโยชน์ทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งลดความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ที่ดิน จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยเน้นให้มีการจัดระบบข้อมูลเชิงพื้นที่ที่อ้างอิงตำแหน่งทางพื้นดินได้ ซึ่งง่ายต่อการเข้าใจและสะดวกในการทำงาน เพื่อที่รัฐจะใช้ในการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินตามศักยภาพของทรัพยากรน้ำในพื้นที่นั้น ๆ